

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

18. dubna 2024*

„Řízení o předběžné otázce – Předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu – Směrnice (EU) 2015/849 – Působnost – Povinná osoba – Článek 3 bod 7 písm. c) – Pojem ‚poskytovatel svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti‘ – Poskytnutí sídla – Vlastník nemovitosti, který uzavřel nájemní smlouvy s právníckými osobami – Zápis sídla těchto právníckých osob do této nemovitosti“

Ve věci C-22/23,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím administrativā rajona tiesa (okresní správní soud, Lotyšsko) ze dne 18. ledna 2023, došlým Soudnímu dvoru dne 19. ledna 2023, v řízení

„Citadeles nekustamie īpašumi“ SIA

proti

Valsts ieņēmumu dienests,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení: A. Arabadžev, předseda senátu, T. von Danwitz, P. G. Xuereb, A. Kumin (zpravodaj) a I. Ziemele, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za „Citadeles nekustamie īpašumi“ SIA: S. Bokta-Strautmane, advokāte,
- za Valsts ieņēmumu dienests: I. Jaunzeme, ģenerāldirektore,
- za Evropskou komisi: G. Goddin a I. Rubene, jakož i G. von Rintelen, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokāta na jednání konaném dne 11. ledna 2024,

* Jednací jazyk: lotyština.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 3 bodu 7 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. 2015, L 141, s. 73), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018 (Úř. věst. 2018, L 156, s. 43) (dále jen „směrnice 2015/849“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi „Citadeles nekustamie ģpašumi“ SIA (dále jen „Citadele“) a Valsts ieņēmumu dienests (státní daňová správa, Lotyšsko) (dále jen „VID“) ve věci pokuty uložené společnosti Citadele za porušení vnitrostátních předpisů o předcházení praní peněz a financování terorismu.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 2015/849

- 3 Bod 1 odůvodnění směrnice 2015/849 zní takto:

„Toky peněz získaných nezákonným způsobem mohou poškodit integritu, stabilitu a pověst finančního sektoru a ohrozit vnitřní trh [Evropské] [u]nie i mezinárodní rozvoj. Praní peněz, financování terorismu a organizovaná trestná činnost jsou nadále závažné problémy, které by měly být řešeny na úrovni Unie. Je nezbytně nutné nejen dále rozvíjet trestněprávní přístup na úrovni Unie, ale současně jej doplnit o cílenou a přiměřenou prevenci využívání finančního systému k praní peněz a financování terorismu, což může přinést komplementární výsledky.“
- 4 Článek 1 odst. 1 této směrnice stanoví:

„Cílem této směrnice je předcházet využívání finančního systému Unie k praní peněz a financování terorismu.“
- 5 Článek 2 uvedené směrnice stanoví:

„1. Tato směrnice se vztahuje na tyto povinné osoby:

[...]

3) následující fyzické nebo právnické osoby při výkonu jejich profesních činností:

[...]

- b) notáře a jiné samostatně výdělečně činné právníky, jestliže se účastní, ať tím, že jednájí jménem svého klienta nebo v zastoupení svého klienta při jakékoli finanční transakci nebo transakci s nemovitostmi, nebo že napomáhají při plánování nebo provádění transakcí pro svého klienta, které se týkají:
- i) nákupu nebo prodeje nemovitostí nebo podnikatelských subjektů;

[...]

- c) poskytovatele svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti, pokud již nejsou zahrnuti pod písmeny a) nebo b);
- d) realitní makléře, a to i tehdy, pokud jednájí jako zprostředkovatelé při pronájmu nemovitosti, avšak pouze ve spojení s transakcemi, u nichž výše měsíčního nájmu dosáhne výše 10 000 EUR nebo více;

[...]

7. Při posuzování rizika praní peněz či financování terorismu pro účely tohoto článku věnují členské státy zvláštní pozornost všem finančním činnostem, které by vzhledem ke své povaze mohly být s velkou pravděpodobností použity nebo zneužity k praní peněz nebo financování terorismu.

[...]“

6 Článek 3 směrnice 2015/849 stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

[...]

- 7) „poskytovatelem svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti“ jakákoli osoba, která v rámci svého podnikání poskytuje třetím osobám některou z těchto služeb:
- a) zakládání obchodních společností nebo jiných právnických osob;
- b) výkon řídicí funkce či funkce ředitele nebo jednatele obchodní společnosti, společníka osobní společnosti nebo srovnatelné funkce v případě jiných právnických osob nebo zajištění jiné osoby, aby tyto funkce vykonávala;
- c) poskytnutí sídla, adresy společnosti, adresy pro doručování nebo administrativní adresy a dalších souvisejících služeb pro obchodní společnost, obchodní společenství nebo jinou právní osobu nebo právní uspořádání;
- d) výkon funkce svěřenského správce výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo podobného právního uspořádání nebo zajištění jiné osoby, aby tuto funkci vykonávala;
- e) výkon funkce pověřeného akcionáře nebo společníka pro jinou osobu než společnost kotovanou na regulovaném trhu, která podléhá požadavkům na zveřejnění informací v souladu s právem Unie nebo podléhá rovnocenným mezinárodním standardům, nebo zajištění jiné osoby, aby tuto funkci vykonávala;

[...]“

7 Článek 4 této směrnice zní takto:

„1. Členské státy v souladu s přístupem založeným na posouzení rizik zajistí, aby oblast působnosti této směrnice byla zcela nebo částečně rozšířena na profese a kategorie podniků jiné

než povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1, které provádějí činnosti, u nichž je zvláště pravděpodobné, že budou využity k praní peněz nebo financování terorismu.

2. Pokud členský stát rozšíří oblast působnosti této směrnice na jiné profese nebo kategorie podniků než ty, které jsou uvedeny v čl. 2 odst. 1, uvědomí o svém rozhodnutí [Evropskou] [k]omisi.“

8 Článek 5 uvedené směrnice stanoví:

„V mezích stanovených právem Unie mohou členské státy v oblasti, na kterou se vztahuje tato směrnice, přijmout nebo ponechat v platnosti přísnější opatření za účelem předcházení praní peněz a financování terorismu.“

Směrnice (EU) 2017/1132

9 Článek 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (Úř. věst. 2017, L 169, s. 46) stanoví:

„Ve stanovách nebo v zakladatelském právním jednání nebo v samostatném právním jednání, které je zveřejněno způsobem stanoveným právními předpisy každého členského státu v souladu s článkem 16, musí být obsaženy alespoň tyto údaje:

a) sídlo;

[...]“

Lotyšské právo

10 Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likums (zákon o předcházení praní peněz a financování terorismu a šíření jaderných zbraní) ze dne 17. července 2008 (*Latvijas Vēstnesis*, 2008, č. 116) byl pozměněn zejména za účelem provedení směrnice 2015/849 do lotyšského právního řádu.

11 Tento zákon, ve znění použitelném na skutkový stav v původním řízení (dále jen „zákon o předcházení praní peněz“), v čl. 1 odst. 1 stanoví:

„V tomto zákoně jsou použity následující pojmy:

[...]

10) „poskytovatel služeb souvisejících se zřizováním a fungováním právních uspořádání či právnických osob“: fyzická nebo právnická osoba, která je v obchodním vztahu s klientem a poskytuje mu následující služby:

[...]

c) obstarává právním uspořádáním nebo právnickým osobám sídlo, adresu pro doručování nebo fyzickou adresu pro provádění transakcí a poskytuje další podobné služby.

[...]

12 Článek 3 odst. 1 zákona o předcházení praní peněz stanoví:

„Povinnými subjekty jsou osoby vykonávající hospodářskou nebo profesní činnost:

[...]

5) poskytovatelé služeb souvisejících se zřizováním a fungováním právních uspořádání či právnických osob;

[...]

Spor v původním řízení a předběžné otázky

13 Citadele je obchodní společností, jejíž činnost spočívá zejména v nákupu a prodeji vlastních nemovitostí, jakož i v pronájmu a správě tohoto majetku. V období od září 2021 do února 2022 u ní příslušný subjekt VID provedl kontrolu v oblasti boje proti praní peněz.

14 Tento subjekt v protokolu o kontrole konstatoval, že společnost Citadele tím, že pronajímala prostory nacházející se v nemovitosti, která jí patří, právními osobám a právními uspořádáními, které zapsaly do rejstříku své sídlo v uvedených prostorách, musí být považována za společnost vykonávající činnost „poskytovatele služeb souvisejících se zřizováním a fungováním právních uspořádání či právnických osob“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 bodu 10 zákona o předcházení praní peněz. Společnost Citadele přitom tuto činnost neohlásila VID, tudíž ani nesplnila povinnosti, které z ní vyplývají na základě tohoto zákona.

15 Rozhodnutím ze dne 28. března 2022 proto příslušný subjekt VID uložil společnosti Citadele pokutu ve výši 1 000 eur.

16 Společnost Citadele podala proti tomuto rozhodnutí odvolání ke generálnímu řediteli VID, který jej potvrdil rozhodnutím ze dne 15. června 2022.

17 Generální ředitel VID vycházel ze skutečnosti, že obchodní činnost společnosti Citadele představuje poskytování služeb souvisejících se zřizováním a fungováním právních uspořádání či právnických osob, neboť tato společnost v dotčených nájemních smlouvách umožnila nájemcům, aby zapsali do rejstříku své sídlo v pronajatých prostorách. Bylo jí tedy třeba považovat za povinnou osobu v souladu s článkem 3 zákona o předcházení praní peněz.

18 Podáním ze dne 15. července 2022 podala společnost Citadele k administrativě rajona tiesa (okresní správní soud, Lotyšsko), předkládajícímu soudu, žalobu na neplatnost rozhodnutí ze dne 15. června 2022 z důvodu, že nemá postavení povinné osoby, a že tedy není povinna splnit zákonné požadavky spojené s tímto postavením.

19 Konkrétně tato společnost tvrdí, že se v rámci své činnosti zabývá správou a pronájmem nemovitostí, které vlastní, aniž by nájemcům poskytovala jakékoli jiné služby. Nájemní smlouvy dotčené v původním řízení pouze stanoví, že možnost nájemců zapsat do rejstříku své sídlo v pronajatých nemovitostech je jedním z nájemcových práv a sjednaná výše nájemného se neodvíjí od toho, zda si zde nájemce své sídlo zapsal, či nikoli.

- 20 Předkládající soud uvádí, že definice pojmu „poskytovatel služeb souvisejících se zřizováním a fungováním právních uspořádání či právnických osob“ uvedená v čl. 1 odst. 1 bodě 10 zákona o předcházení praní peněz odpovídá definici pojmu „poskytovatel svěrenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti“ uvedeného v čl. 3 bodě 7 směrnice 2015/849.
- 21 Toto ustanovení, ani žádné jiné ustanovení směrnice 2015/849 přitom neobjasňuje, zda pojem „svěrenská služba nebo služba pro obchodní společnosti“ musí být vykládán v tom smyslu, že se jedná o zvláštní službu, která nevyplývá z plnění spočívajícího v pronájmu vlastní nemovitosti nebo s ní nesouvisí.
- 22 Předkládající soud má však pochybnosti o tom, zda lze pronajímatele nemovitosti považovat za „poskytovatele služeb pro obchodní společnosti“ ve smyslu čl. 3 bodu 7 směrnice 2015/849.
- 23 V tomto ohledu tento soud uvádí, že podle vnitrostátního práva musí právnická osoba nebo právní uspořádání, aby mohly být zapsány do obchodního rejstříku, informovat příslušný orgán o svém sídle, které je ve většině případů rovněž místem výkonu obchodní činnosti. Dodává, že zatímco do 31. července 2021 bylo k uvedení sídla v pronajatých prostorách nutné doložit souhlas vlastníka, od 1. srpna 2021 již takový souhlas vyžadován není. Vzhledem k tomu, že nájemní smlouvy dotčené v původním řízení byly uzavřeny před tímto datem, lze souhlas, který Citadele v těchto smlouvách poskytla, považovat pouze za souhlas poskytnutý za účelem splnění požadavků stanovených vnitrostátním právem, a nikoli za zvláštní službu.
- 24 Mimoto se směrnice 2015/849 vztahuje, pokud jde o transakce s nemovitostmi, na notáře a jiné samostatně výdělečně činné právníky, jakož i na realitní makléře. Naproti tomu poskytovatelé služeb pro obchodní společnosti jsou podle této směrnice považováni za odlišné subjekty bez vazby na tyto transakce.
- 25 Předkládající soud však zdůrazňuje, že v souladu s čl. 2 odst. 7 směrnice 2015/849 členské státy při posuzování rizika praní peněz či financování terorismu věnují zvláštní pozornost všem finančním činnostem, které by vzhledem ke své povaze mohly být s velkou pravděpodobností použity nebo zneužity k praní peněz nebo financování terorismu.
- 26 Vzhledem k tomu, že členský stát může chápat činnosti vykonávané osobami, které mohou vést k uskutečnění protiprávního cíle, široce, má tento soud za to, že je rovněž možné, že pronajímatel nemovitosti musí být považován za poskytovatele svěrenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti v případě, že pronajímá nemovitost, kterou má ve vlastnictví, nájemci, který si ji zapíše do rejstříku jako své sídlo a vykonává zde obchodní činnost, aby se snížila pravděpodobnost zapojení nájemce do praní peněz nebo financování terorismu.
- 27 Konečně vyvstává rovněž otázka, zda každá osoba, která pronajímá nemovitost, kterou vlastní, musí být považována za „poskytovatele svěrenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti“ ve smyslu čl. 3 bodu 7 směrnice 2015/849, včetně fyzické osoby, což by znamenalo, že by se na tuto osobu vztahovaly stejné požadavky, jako jsou požadavky kladené na právnickou osobu nebo na právní uspořádání.

28 Za těchto podmínek se administrativá rajona tiesa (okresní správní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Musí být pojem ‚poskytovatel služeb pro obchodní společnosti‘ uvedený v čl. 3 bodě 7 písm. c) směrnice 2015/849 vykládán v tom smyslu, že jde o zvláštní službu, která není odvozena od transakce spočívající v pronájmu nemovitostí ve vlastnictví pronajímatele, ani s ní není spojena, a to bez ohledu na to, zda pronajímatel udělil či neudělil souhlas s tím, aby si nájemce zapsal do rejstříku v pronajaté nemovitosti sídlo a prováděl v ní transakce?
- 2) V případě záporné odpovědi na předchozí otázku, musí být pojem ‚poskytovatel služeb pro obchodní společnosti‘ uvedený v čl. 3 bodu 7 písm. c) směrnice 2015/849 vykládán v tom smyslu, že v případě, kdy je nemovitost pronajímána fyzickou osobou, se na tuto osobu musí vztahovat stejné požadavky jako na právnickou osobu nebo právní uspořádání, a to bez ohledu na faktické okolnosti, například na počet nemovitostí, které tato fyzická osoba vlastní a pronajímá, na skutečnost, že činnost spočívající v pronájmu nemovitosti nesouvisí s hospodářskou činností, nebo na jiné okolnosti?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 29 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 3 bod 7 písm. c) směrnice 2015/849 musí být vykládán v tom smyslu, že pod pojem „poskytovatel svěrenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti“ ve smyslu tohoto ustanovení spadá vlastník, který pronajímá nemovitost, v níž nájemce se souhlasem pronajímatele zapíše do rejstříku své sídlo a provádí transakce.
- 30 Podle ustálené judikatury je třeba pro výklad ustanovení unijního práva vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (rozsudek ze dne 17. listopadu 2022, Rodl & Partner, C-562/20, EU:C:2022:883, bod 81 a citovaná judikatura).
- 31 Hlavním cílem směrnice 2015/849, jak vyplývá z jejího názvu a čl. 1 odst. 1 a 2, je předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (rozsudek ze dne 17. listopadu 2022, Rodl & Partner, C-562/20, EU:C:2022:883, bod 33, jakož i citovaná judikatura).
- 32 Konkrétně ustanovení směrnice 2015/849, která mají preventivní povahu, mají za cíl zavést podle přístupu založeného na riziku soubor preventivních a odrazujících opatření umožňujících účinně bojovat proti praní peněz a financování terorismu, aby se zabránilo tomu, jak vyplývá z bodu 1 odůvodnění této směrnice, že by protiprávní peněžní toky mohly poškodit integritu, stabilitu a pověst finančního sektoru Unie, a ohrozit její vnitřní trh a mezinárodní rozvoj (rozsudek ze dne 17. listopadu 2022, Rodl & Partner, C-562/20, EU:C:2022:883, bod 34, jakož i citovaná judikatura).
- 33 V tomto ohledu článek 2 směrnice 2015/849 vyjmenovává subjekty, na které se vztahuje tato směrnice z důvodu jejich účasti na provádění transakce nebo činnosti finanční povahy.
- 34 Uvedená směrnice se podle svého čl. 2 odst. 1 bodu 3 písm. c) vztahuje zejména na poskytovatele svěrenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti, pokud již nejsou zahrnuti pod tento čl. 2 odst. 1 bod 3 písm. a) nebo b).

- 35 Podle čl. 3 bodu 7 písm. c) směrnice 2015/849 se pro účely této směrnice „poskytovatelem svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti“ rozumí každá osoba, která poskytuje „sídlo, adresu společnosti, adresu pro doručování nebo administrativní adresu a další související služby pro obchodní společnost, obchodní společenství nebo jinou právnickou osobu nebo právní uspořádání“, přičemž tyto služby musí být poskytovány v rámci podnikatelské činnosti a třetím osobám.
- 36 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že směrnice 2015/849 neobsahuje žádnou definici služby spočívající v poskytování „sídla, adresy společnosti, adresy pro doručování nebo administrativní adresy“ uvedené v tomto ustanovení.
- 37 Pojem „sídlo“ přitom obvykle označuje sídlo právnické osoby, jak je vymezeno v jejích stanovách nebo v jakémkoliv jiném rovnocenném dokumentu. Založení právnické osoby zpravidla vyžaduje určení takového sídla, jak příkladmo dokládá, pokud jde o právnické osoby spadající do působnosti směrnice 2017/1132, její čl. 4 písm. a). Toto ustanovení stanoví, že údaj o sídle musí být obsažen buď ve stanovách dotyčné právnické osoby, nebo v jejím zakladatelském právním jednání nebo v samostatném právním jednání, které je zveřejněno.
- 38 Mimoto jelikož určení sídla vyžaduje uvedení nejen místa, ale i přesné adresy, jako je tomu patrné podle lotyšského práva použitelného v projednávané věci, poskytuje takto určené sídlo, jak uvedl generální advokát v bodě 36 svého stanoviska, kontaktní místo pro profesní a administrativní účely, jako je adresa společnosti, adresa pro doručování nebo administrativní adresa, které mohou sloužit zejména pro doručování korespondence.
- 39 Služba spočívající v poskytování „sídla, adresy společnosti, adresy pro doručování nebo administrativní adresy“ ve smyslu čl. 3 bodu 7 písm. c) směrnice 2015/849 tedy zahrnuje, jak rovněž uvedl generální advokát v bodech 37 a 38 svého stanoviska, zpřístupnění takového kontaktního místa, které se liší od služby spočívající pouze v pronájmu nemovitosti.
- 40 Předmět nájmu nemovitosti se totiž v zásadě omezuje na závazek zpřístupnit tuto nemovitost za nájemné. Kromě toho využití služby spočívající v poskytnutí sídla, adresy společnosti, adresy pro doručování nebo administrativní adresy v žádném případě nepředpokládá uzavření smlouvy o nájmu nemovitosti a zpravidla zahrnuje poskytování takových doplňkových služeb, jako je zasílání administrativních dokumentů.
- 41 Použití souřadící spojky „a“ ve znění čl. 3 bodu 7 písm. c) směrnice 2015/849, který odkazuje na poskytování „dalších souvisejících služeb“, potvrzuje výklad, podle něhož pouhé zpřístupnění nemovitosti, i když je užívána pro „sídlo, adresu společnosti, adresu pro doručování nebo administrativní adresu“, není dostačující pro účely kvalifikace pronajímatele jako „poskytovatele svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 42 Kromě toho pouhou okolností, že pronajímatel v nájemní smlouvě souhlasí s tím, že nájemce může v dotyčné nemovitosti zapsat do rejstříku své sídlo, nelze považovat za „související službu“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 43 Jak totiž uvedla Komise ve svém písemném vyjádření, v rámci smlouvy o nájmu nemovitosti je právo užívat adresu této nemovitosti jako sídlo pouze vedlejším právem vyplývajícím z hlavního plnění. Totéž platí pro právo užívat tuto adresu jako adresu společnosti, adresu pro doručování nebo administrativní adresu. Kromě toho vložení ustanovení, které vyjadřuje souhlas

pronajímatele s užíváním uvedené nemovitosti pro tento zvláštní účel, do nájemní smlouvy lze vysvětlit, jako v projednávaném případě, zákonnou povinností předložit důkaz o takovém souhlasu.

- 44 Pokud jde o kontext, do něhož spadá čl. 3 bod 7 písm. c) směrnice 2015/849, jak bylo uvedeno v bodě 34 tohoto rozsudku, tato směrnice se podle svého čl. 2 odst. 1 bodu 3 písm. c) vztahuje zejména na poskytovatele svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti jakožto povinné osoby.
- 45 Jak vyplývá z čl. 2 odst. 1 bodu 3 písm. b) bodu i) a písm. d) směrnice 2015/849, mezi povinné osoby patří rovněž notáři a jiní samostatně výdělečně činní právníci, jestliže se účastní transakce s nemovitostmi nebo napomáhají při plánování nebo provádění transakcí pro svého klienta, které se týkají nákupu nebo prodeje nemovitostí nebo podnikatelských subjektů, jakož i realitní makléři, a to i tehdy, jedná-li jako zprostředkovatelé při pronájmu nemovitosti.
- 46 Na rozdíl od posledně uvedených typů povinných osob přitom směrnice 2015/849 nespojuje postavení „poskytovatele svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti“ s transakcemi s nemovitostmi. Mimoto se unijní normotvůrce zdržel toho, aby mezi povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 této směrnice zahrnul buď obecně, nebo za určitých podmínek pronajímatele nemovitostí.
- 47 Kromě toho ani ostatní služby poskytované „poskytovatelem svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti“ vyjmenované v čl. 3 bodě 7 písm. a) až e) této směrnice se netýkají transakcí s nemovitostmi.
- 48 Je však třeba dodat, že směrnice 2015/849 stanoví pouze minimální harmonizaci, neboť její článek 5 opravňuje členské státy k přijetí nebo ponechání v platnosti přísnějších ustanovení, pokud tato ustanovení mají za cíl posílení boje proti praní peněz a financování terorismu v mezích unijního práva (rozsudek ze dne 17. listopadu 2022, Rodl & Partner, C-562/20, EU:C:2022:883, bod 46).
- 49 Podle čl. 4 odst. 1 směrnice 2015/849 je mimoto na členských státech, aby v souladu s přístupem založeným na posouzení rizik zajistily, aby oblast působnosti této směrnice byla zcela nebo částečně rozšířena na profese a kategorie podniků jiné než povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 uvedené směrnice, které provádějí činnosti, u nichž je zvláště pravděpodobné, že budou využity k praní peněz nebo financování terorismu. Článek 4 odst. 2 směrnice 2015/849 v této souvislosti stanoví, že pokud členský stát rozšíří oblast působnosti této směrnice na jiné profese nebo kategorie podniků než ty, které jsou uvedeny v čl. 2 odst. 1 této směrnice, uvědomí o svém rozhodnutí Komisi.
- 50 V projednávané věci se s ohledem na informace, které má Soudní dvůr k dispozici, jeví, že pokud jde o vlastníky, kteří pronajímají nemovitosti, v nichž nájemci se souhlasem pronajímatelů zapíší do rejstříku své sídlo a provádějí transakce, lotyšský zákonodárce nepřijal přísnější ustanovení ve smyslu článku 5 směrnice 2015/849 ani nerozšířil působnost této směrnice na základě jejího čl. 4 odst. 1. Předkládajícímu soudu přísluší ověřit, zda tomu tak skutečně je.

- 51 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na první otázku odpovědět tak, že čl. 3 bod 7 písm. c) směrnice 2015/849 musí být vykládán v tom smyslu, že vlastník, který pronajímá nemovitost, v níž nájemce se souhlasem pronajímatele zapíše do rejstříku své sídlo a provádí transakce, nespadá pouze z tohoto důvodu pod pojem „poskytovatel svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti“ ve smyslu tohoto ustanovení.

K druhé otázce

- 52 Vzhledem k odpovědi na první otázku není namístě se zabývat druhou otázkou.

K nákladům řízení

- 53 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Článek 3 bod 7 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018,

musí být vykládán v tom smyslu, že

vlastník, který pronajímá nemovitost, v níž nájemce se souhlasem pronajímatele zapíše do rejstříku své sídlo a provádí transakce, nespadá pouze z tohoto důvodu pod pojem „poskytovatel svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti“ ve smyslu tohoto ustanovení.

Podpisy